

الهام صالحی^{۱*} ، ابراهیم امیرکلایی^۲

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد ، مؤسسه آموزش عالی پردیسان فریدونکنار

eng_elhamsalehi@yahoo.com

۲- عضو هیأت علمی دانشگاه آزاد اسلامی ، واحد سوادکوه

eamirkolaee@yahoo.com

چکیده

سقائفار بنایی آیینی در مناطق شمالی ایران است که برای عزاداری در ایام محرم ، با پیوند مذهب و معماری بومی ، به وجود آمد . این گونه معماری در برگیرنده فرهنگ شفاهی مردمانی است که نسبت به تعاملات مذهبی منطقه خود بی تفاوت نبوده اند . گونه معماری سقائفارها با تمامی ارزش های مذهبی و بومی به صورت کالبدی و فراکالبدی مهجور و مظلوم مانده است . گونه ی معماری مذهبی و بومی که بخشی از تاریخ فرهنگ و هنر و مذهب این منطقه را به دوش می کشد عملاً در گمنامی به سر می برد . شایسته است اقداماتی در جهت احیای هویت و معرفی چنین بنایی که خود نگهبان بخشی از گنجینه فرهنگ و هنر و مذهب این منطقه است برداشته شود لذا در این پژوهش برآنیم تا به ارائه راهکار بپردازیم . روش تحقیق این مقاله توصیفی - تحلیلی است ، به عبارتی جمع آوری اطلاعات با تکیه بر مطالعات کتابخانه ای و اسنادی می باشد .

واژه های کلیدی : سقائفار ، معماری بومی ، مازندران ، هویت یابی .